

2 adventná B 2020

AI Pod slovom cesta sa nám azda hneď vybaví istý priestor, ktorý je určený nato, aby sa po ňom človek mohol dostať na vopred určené miesto, do cieľa. V zimnom období všetci skusujeme, aké je potrebné mať upravené chodníky a cesty, keď sa sneh razom mení na nepríjemnú „kašu“ alebo aj klzisko a spôsobuje veľké prekážky. Kde sú chodníky upravené a odhrnuté, tam sa cítime bezpečne, pozeráme sa aj okolo seba a nemusíme byť v neustálom strese a strachu z pádu. KE Zaujímavé je, že o chodníkoch a cestách je reč aj v dnešnom evanjeliu. Ján Krstiteľ volá: „Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!“ A dodáva, že najlepšou cestou prípravy je pokánie. DI Hlas Jána Krstiteľa sa stretáva so silnou odozvou. Je sľubným znamením, že celý judský kraj a všetci z Jeruzalema prichádzajú k nemu. Kázaním Jána Krstiteľa na púšti zhromažďuje Boh ľudí, ktorým potom Ježiš zvestuje posolstvo spásy a z ktorých môže vytvoriť spoločenstvo spásy. Ľudia, ktorí prichádzajú k Jánovi Krstiteľovi, sa nechávajú od neho pokrstiť v rieke Jordán a vyznávajú pritom svoje hriechy. Ide o jedinečný a zvláštny obrad, vďaka ktorému bolo možné uniknúť pred Božím súdom. Jánov krst je len prípravou, je však zároveň predobrazom kresťanského krstu, ktorému sa človek musí podrobiť takisto ochotne a poslušne, aby tak dosiahol odpustenie a možnosť spásy - a bol prijatý do Kristovho spoločenstva. Svojim krstom pripravuje Ján Krstiteľ cestu, plní Božie poverenie, ktorého zmysel však ešte nechápe. Jeho hlas vyzýva k obráteniu, ktorého znamením je krst. Tento hlas znie ďalej a stáva sa výzvou k viere, k nasledovaniu Ježiša a pripojenie k spoločenstvu jeho učeníkov.

PAR Hlas, ktorý vyzýva k pokániu a obráteniu znie v Cirkvi aj dnes. Stačí si zalistovať v Katechizme Katolíckej Cirkvi. Okrem iného tam nájdeme tieto slová poučenia a povzbudení: *Vnútorne pokánie kresťana sa môže prejavovať veľmi rozmanitým spôsobom. Písmo a Otcovia zdôrazňujú najmä tri formy: pôst, modlitbu a almužnu, ktoré vyjadrujú obrátenie vo vzťahu k sebe samému, vo vzťahu k Bohu a vo vzťahu k iným /KKC 1434/. V každodennom živote sa obrátenie uskutočňuje prejavmi zmierenia, starostlivosťou o chudobných, vykonávaním a obranou spravodlivosti a práva, vyznaním pokleskov bratom, bratským napomenutím, revíziou života, spytovaním svedomia, duchovným vedením, prijímaním utrpení a trpezlivosťou v prenasledovaní pre spravodlivosť. Najistejšia cesta pokánia je vziať každý deň svoj kríž a nasledovať Ježiša /KKC 1435/.*

Tu vidíme, že pokánie Cirkve nezužuje len na predvianočnú spoveď. Šírka a hĺbka pokánia je oveľa väčšia. V tejto súvislosti mi napadá jedna provokatívna otázka: „Čo by asi Ján Krstiteľ povedal súčasnému

človeku?“ Skúsme len tak pouvažovať. Možno by povedal: „Ak máš denne v ruke ovládač od televízora, asi by nebolo zlé ho na čas úplne odložiť a čas venovať duchovnému čítaniu alebo počúvaniu niečoho duchovného. Ak máš ruku stále na myši od počítača, daj tej ruke maximum možného odpočinku, aby mala silu pohladať manželku alebo poláskať deti. Ak ti lietajú prsty po klávesnici a ak tráviš hodiny prezeraním internetu, nebolo by zlé aspoň 10 minút venovať Bohu v tichej osobnej modlitbe načúvania, alebo pol hodinu manželke a deťom. Ak už hodiny denne držíš v ruke mobilný telefón, iste by nebolo od veci zavolať rodičom a starým rodičom a spýtať sa ich ako sa vôbec majú. Ak uvažuješ nad prípravami na Vianoce, spýtaj sa sám seba, či je potrebné toľko vonkajších príprav, toľko stresu, toľko darčiekov alebo je dobré ich obmedziť na minimum, aby si si v tichu a pokoji mohol pripraviť dušu na prijímanie toho najkrajšieho daru.“ Možno by Ján Krstiteľ povedal ešte oveľa viac. Veď sa sami nad tým môžeme zamyslieť.

MY V týždenníku ZRNO (49/2005) bol uverejnený rozhovor so zaujímavým človekom Jozefom Hurtonom, ktorý pochádza od Dunajskej Stredy a ako kňaz pôsobil veľa rokov v talianskych Alpách. Celé roky pracoval aj ako záchranár v Horskej službe a natočil viacero dokumentárnych filmov z horského prostredia pre taliansku televíziu. Keď sa ho novinár pýtal, či robil filmy preto, aby niekoho obrátil na náboženstvo, odpovedal: „Nikdy som nemal zámer, aby sa niekto stal katolíkom. Akonáhle by ste sa snažili niekoho obrátiť, všetko by ste pokazili. Ale keď sa niekto po mojom filme začne zaujímať o náboženstvo, je jasné, že o tom človek hovorí.“ Mohlo by sa zdať, že postoj tohto starého kňaza je v protiklade s tým, o čo sa majú veriaci kresťania snažiť, teda o náboženské obrátenie. Ale nie, on len hovorí, že keď ukazoval vo svojich filmoch dramatické situácie v horách, keď vysvetľoval, ako sa majú turisti v horách správať, alebo keď pomáhal iným ako člen Horskej služby, chcel byť len jednoducho ľuďom blízky, a ľudia si to všimli, že sa o nich zaujíma a stali sa mu priateľmi. Potom mnohí z nich zažili aj náboženské obrátenie.

ADE Spôsobov ako pripraviť cestu Pánovi do našich životov je neúrekom. Boží nepriateľ sa snaží mnoho z tých ciest zahatať rôznymi prekážkami. Pokúsme sa tento týždeň tak v osobnej modlitbe ako aj s blízkymi poodhaliť všemožné zátarasy a začnime pomaličky pracovať na ich odstraňovaní. Potom sa nám otvorí cesta k cieľu, ktorým je vždycky Boh sám. Amen.